ပါဠိတော်အခြေပြု

စကားလုံးများ

အာ+ရုစ ✔စု ပြော

အာရောစေတိ/ အာရောစယတိ(ကြိ)ပြောကြား၏၊ (အာ+ရုစ+ဏေ/ ဏယ+တိ)
အာရောစယမာန(တိ) ပြောကြားသော/ သူ (အာ+ရုစ+ဏယ+မာန)
အာရောစေန္တ(တိ)ပြောကြားသော/ သူ။ ထိုဌ် အာရောစေန္တီ (အာ+ရုစ+ဏေ+အန္တ(ဳ)
အာရောစယိတု(တိ)ပြောကြားသော/ သူ (အာ+ရုစ+ဏယ+တု)
အာရောစေတု(တိ) ပြောကြားတတ်သော/ သူ (အာ+ရုစ+ဏယ+တု)
အာရောစာပေတိ–ပြောကြားစေ၏။ (အာ+ရုစ+ဏာပေ+တိ)
အာရောစာပေန္တ–ပြောကြားစေသော/ သူ (အာ+ရုစ+ဏာပေ+အန္တ)
အာရောစာပေတွာ–ပြောကြားစေ၍ (အာ+ရုစ+ဏာပေ+တွာ)
အာရောစိတ(တိ) ပြောကြားအပ်သော (အာ+ရုစ+တ)
အာရောစေတဗ္ဗ(တိ) ပြောကြားအပ်သော (အာ+ရုစ+ဏေ+တဗ္ဗ)
အာရောစိယမာန(တိ) ပြောကြားအပ်သော/ သူ (အာ+ရုစ+ယ+မာန)
အာရောစေတုံ(ကြိ၊ဝိ) ပြောကြားခြင်းငှါ (အာ+ရုစ+ဏေ+တုံ)
အာရောစေတုကာမ(တိ) ပြောကြားခြင်းငှါအလိုရှိသော/ သူ(အာရောစေတုံ+ကမု+ဏ)
အာရောစန(န) ပြောကြားခြင်း (အာ+ရုစ+ယု)
အာရောစနက(တိ)ပြောကြားသော/ သူ (အာရောစန+က)

ဘာသ ✔ဘူ ပြော

ဘာသတိ(ကြိ)ပြော–ရွတ်ဖတ်–သရ ဇ္ဈာယ်–ထွန်လင်း–ထင်ရှား–၏။
ဘာသန(န) ပြောခြင်း (ဘာသ+ယု))
ဘာသန္တ(တိ) ပြောသော/ သူ (ဘာသ+အန္တ) ထိုဌ် ဘာသန္တီ၊
ဘာသမာန(ပု) ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ ပြောဆိုတတ်သော/ သူ (ဘာသ+အ+မာန)
ဘာသယတိ(ကာ၊ကြိ) ထွန်းလင်းစေ၏။ (ဘာသု/ ဘာသ+ဏယ+တိ)
ဘာသိတ(န) ပြောဆိုခြင်း၊ ပြောဆိုအပ်သော။ (တိ) ဘာသာစကား (ဘာသ+တ)
ဘာသိတဗ္ဗ(တိ) ပြောအပ်သော (ဘာသ+တဗ္ဗ)
ဘာသိတု(တိ) ပြောတတ်သော/ သူ (ဘာသ+တု)
ဘာသိတုံ (ဗျ) ပြောခြင်းငှါ (ဘာသ+တုံ)
ဘာသိတုကာမ(တိ) ပြောလိုသော/ သူ (ဘာသိတုံ+ကမု+ဏ)
ဘာသိတွာ/ ဘာသိယ(ကြိ၊ဝိ) ပြော၍ (ဘာသ+တွာ)
ဘာသိယမာန(ပု) ပြောအပ်သော (ဘာသ+ယ+မာန)
ဘာသီ(တိ) ပြောလေ့ရှိသော/ သူ (ဘာသ+ဏီ)
ဘာသေသမာန(တိ)စကားပြောဆိုလိုသော/ သူ (ဘာသာ+သေမာန)

♠ဤပုဒ်၌ ဘာသာ နာမ်ပုဒ်+သေ ✔ဘူ ရှာမှီး+မာန)

ကထ ✔ စု ပြော,ပြု, ဖြေ

ကထေတိ၊ ကထယတိ(ကြိ)ပြော,ပြု,ဖြေ–၏။ (ကထ+ဏေ/ဏယ+တိ)
ကထေတုံ(ဗျ)ပြောခြင်းငှါ (ကထေ+တုံ)
ကထေတု(တိ) ပြောဆိုတတ်သော/သူ။ (ကထ+ဏေ+တု)
ကထေတုကာမ(တိ) ပြောဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ကထေတုံ+ကာမ)
ကထေတုကမျတာ(ထီ) ပြောဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်၊ ပြောလိုသောဆန္ဒ
(ကထေတု+ကာမ+ဏျ+တာ)
ကထေတွာ(ကြိဝိ) ပြော၍ (ကထ+ဏေ+တွာ)
ကထေန္တ(တိ) ပြောဆိုသော/သူ။ (ကထ+ဏေ+အန္တ) ထီ၌ ကထေန္တီ
ကထန(န) ပြောခြင်း၊ ဖြေခြင်း (ကထ+ယု)
ကထာပေတိ(ကာကြိ) ပြောစေ၏ (ကထ+ဏာပေ+တိ)
ကထာပေတဗ္ဗ(တိ) ပြောဆိုစေအပ်သော
ကထာပေတုံ(ဗျ) ပြောဆိုစေခြင်းငှါ (ကထ+ဏာပေ+တုံ)
ကထာပေတုကာမ(တိ)ပြောဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ကထာပေတုံ+ကာမ)
ကထာပန(န) ပြောဆိုစေခြင်း (ကထ+ဏာပေ+ယု)
ကထာပေတွာ(ကြိဝိ) ပြောစေ၍ (ကထ+ဏာပေ+တွာ)
ကထာပေန္တ(တိ) ပြောညဆိုစေသော/သူ။ (ကထ+ဏာပေ+အန္တ)
ကထိက(တိ) တရားဟောခြင်း–စကားပြောခြင်း–၌ကောင်သော/သူ (ကထ+ဏ္ဍက)
ကထိတ(တိ) ပြောအပ်သော (ကထ+တ)

ဝဒ ✔ ဘူ စု ပြော, အသုံးပြု

ဝဒတိ, ဝဒေတိ(ကြိ)ပြော၏ (ဝဒ+အ+တိ)
ဝါဒေတိ, ဝါဒယတိ(ကြိ)ပြော၏ (ဝဒ+ဏေ/ဏယ+တိ)
ဝဇ္ဇတိ, ဝဇ္ဇေတိ(ကြိ)ပြော၏ (ဝဒ+အ+တိ)
ဝဒန(န)ခံတွင်း၊ ပါးစပ်၊နှုတ်သီး၊ မျက်နှာ၊ ပြောဆိုခြင်း။ (ဝဒ+ယု)
ဝဒတိ ဧတေနာတိ ဝဒနံ။ (နီတိ ဓာတု ၉၈)
ဝဒန္တ(တိ) ပြောသော/သူ (ဝဒ+အ+အန္တ)
ဝဒမာန(တိ) ပြောသော/သူ (ဝဒ+အ+မာန)
ဝဒါန(တိ) ပြောသော/သူ (ဝဒ+အ+မာန)
ဝဒါပေတိ(ကာကြိ) ပြောစေ၏။ (ဝဒ+ဏာပေ+တိ)
ဝဒါပယတိ(ကာကြိ) ပြောစေ၏။ (ဝဒ+ဏာပယ+တိ)
ဝါဒပန(တိ) ပြောဆိုစေတတ်သော/သူ၊ပြောစေခြင်း (ဝဒ+ဏာပေ+ယု)
ဝါဒပနက(တိ) ပြောဆိုစေတတ်သော/သူ၊ပြောစေခြင်း (ဝါဒပန+က)

ဝဒီယတိ(ကမ္မကြိ)ပြောအပ်–ဆိုအပ်–၏။ (ဝဒ+ယ+တိ)
ဝဒီယမာန(တိ) ပြောဆိုအပ်သော/သူ
ဝဇ္ဇတိ(ကြိ)ပြော၏ (ဝဒ+အ+တိ)
ဝဇ္ဇတိ(ကာကြိ)တီးမှုတ်–မြည်စေ–၏။ (ဝဒ+ဏယ+တိ)
ဝဇ္ဇတိ(ကမ္မကြိ) ပြောအပ်၏ (ဝဒ+ယ+တေ)
ဝါဒယန္တိ–ပြောကုန်၏ (ဝဒ+ဏယ+အန္တိ)
ဝါဒယန္တိ(ကာကြိ) ပြောစေကုန်၏ (ဝဒ+ဏယ+အန္တိ)
ဝါဒယမာန(တိ) တီးမှုတ်–မြည်စေသော/သူ (ဝဒ+ဏယ+မာန)
ဝါဒါပန(န) တီးမှုတ်–ခေါက်–စေ–ခိုင်း–ခြင်း (ဝဒ+ဏာပေ+ယု)
ဝါဒါပေတိ/ဝါဒါပယတိ(ကာကြိ)တီးမှုတ်–ခေါက်–စေ–၏ (ဝဒ+ဏာပေ/ဏာပယ+တိ)
ဝါဒါပေတုံ(ဗျ) ဆို–တီး–မှုတ်–စေခြင်းငှါ (ဝဒ+ဏာပေ+တုံ)
ဝါဒိတ(တိ) ပြော–ဆို–မြည်တွန်–လေ့ရှိခြင်း/ရှိသော (ဝဒ+ဏိက)
ဝါဒိတ(န) တီး–မှုတ်–ခြင်း၊ တီး–မှုတ်–အပ်သော ဘဏ္ဍာ(တူရိယာငါးမျိုး)
ဝါဒိတဗ္ဗ(တိ) တီး–မှုတ်–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော (ဝဒ+တဗ္ဗ)
ဝါဒီ(တိ) ပြောဆိုလေ့ရှိတတ်သော/သူ ၊ အယူဝါဒရှိသော (ဝဒ+ဏီ၊ ဝါဒ+ဤ)
ဝါဒိတာ(ထီ)ပြောဆိုလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၊ အယူဝါဒရှိသူ၏အဖြစ် (ဝါဒီ+တာ)
ဝါဒိတုံ(ဗျ) မြည်စေ–တီးမှုတ်–ခြင်းငှါ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ (ဝဒ+ဏေ+တုံ)
ဝါဒိတုကာမ(တိ) ပြောဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသော/သူ (ဝါဒိတုံ+ကမု+ဏ)
ဝါဒိတွာ(ကြိဝိ)မည်စေ–တီးမှုတ်–ပြီး၍ (ဝဒ+တွာ)

ဝစ ✔ဘူ ပြော

ဝစတိ(ကြိ)ပြော၏ (ဝစ+အ+တိ)
ဝစ(ပု) စကား၊ နှုတ်။ (ဝစ+အ) (ဝုစ္စတေတိ ဝစော။ ဝုစ္စတီတိ ဝစော)
ဝစန(န) ပြောခြင်း၊ ပြောအပ်သော၊ စကား။ (ဝစ+ယု) ဝုစ္စတိ အနေနာတိ ဝစနံ။
ဝစီကမ္မ(န) ဝစီကံ။ (ဝစ+ကတ+ကမ္မ၊ ကတပုဒ်ကြေ) ဝစိယာ ကတံ ကမ္မံ ဝစီကမ္မံ။
(ဝစီ+ပဝတ္တ+ကမ္မ၊ ပဝတ္တကျေ) ဝစိတော ဝစိယာ ဝါ ပဝတ္တံ ကမ္မံ ဝစီကမ္မံ။
ဝစီဒွါရေ ပဝတ္တံ ကမ္မံ ဝစီကမ္မံ။
ဝစီယတိ(ကမ္မကြိ) ပြောအပ်၏ (ဝစ+ယ+တေ၊ ဤလာ)
ဝစ္စ(န) ဟောအပ်သောအနက် (ဝစ+ဏျ)

ဒိသီ/ဒိသ ✔စု ဒေသေတိ(ကြိ)ဟော–ပြော–သိစေ–ရွတ်ဆိုစေ–ဒေသနာကြာ–၏(ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တိ)
ရွတ်ဆို ဒေသေတုံ(ဗျ) ဟောပြောခြင်းငှါ (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တုံ)
ဒေသေတုကာမ(တိ) ဟောပြောခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဒေသေတုံ+ကမု+ဏ)
ဒေသေတုကမျတာ(ထီ) ဟောပြောခြင်းငှါအလိုရှိသူ၏အဖြစ်(ဒေသေတုံ+ကာမ+ဏျ+တာ)
ဒေသေတု(တိ) ဟော–ပြော–ညွှန်ကြားတတ်သော/သူ (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တု)
ဒေသေတွာ(ကြိဝိ) ဟော–ပြော–ပြီး၍ (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တွာ)
ဒေသေန္တ(တိ) ဟော–ပြော–ညွှန်ကြားတတ်သော/သူ(ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+အန္တ)ထိဥ္ဓ ဒေသေန္တိ။
ဒေသေန္တ(တိ) ဟော–ပြောအပ်သော(တရား)(ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+မာန) မာနကို အန္တပြု။
ဒေသေန္တေတိ စတုသစ္စဓမ္မေ ဒေသီယမာနေ။ (ထေရီ ဋ္ဌ ၂၈၇)
ဒေသနာ(ထီ) ပြော–ဟော–သိစေ–ခြင်း (ဒိသီ+ယု+အာ)
ဒေသီယတေ ဥစ္စာရီယတီတိ ဒေသနာ။
ဒေသိတ(တိ) ပြောကြား–ညွှန်ကြား–ဒေသနာကြား–အပ်သော (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တ)
ဒေသိတဗ္ဗ(တိ) ဟော–ပြော–အပ်သော(တရား) (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တဗ္ဗ)
ဒေသိတုံ(ဗျ) ပြော–ဟော–ခြင်းငှါ (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တုံ)
ဒေသိတု(တိ) ပြော–ဟော–တတ်သော/သူ (ဒိသီ/ဒိသ+ဏေ+တု)
ဒေသီယတိ/ဒေသိယတိ(ကမ္မကြိ) ဟော–ပြော–အပ်၏။ (ဒသီ+ယ+တေ)
ဒေသီယမာန/ဒေသိယမာန(တိ) ဟော–ပြော–တတ်သော/သူ၊ ဒေသနာကြားအပ်သော
(အာပတ်) ဟောအပ်သော(တရား) (ဒိသီ+ယ+မာန)
ဒေသေတဗ္ဗ(တိ) ဟောပြောအပ်သော(တရား) ဒေသနာကြားအပ်သော(အာပတ်)
ညွှန်ကြားအပ်သော(ကျောင်းမြေ)(ဒိသီ+ဏေ+တဗ္ဗ)
ဒေသာပေတိ (ကာကြိ)ဟောစေ၏ (ဒိသီ+ဏာပေ+တိ)
ဒေသာပေတဗ္ဗ(တိ) ဒေသနာကြားစေအပ်သော/သူ (ဒိသီ/ဒိသ+ဏာပေ+တဗ္ဗ)
ဒေသာပေတွာ(ကြိဝိ) ပြောကြား–ညွှန်ကြား–စေ၍၊ ဒေသနာကြားစေ၍ (ဒိသီ+ဏာပေ+တွာ)
ဒေသာပယိဿာမ–ဟော–ပြော–စေကုန်အံ့ (ဒိသီ+ဏာပယ+ဿာမ)

ဘူ ✔ဘူ ဖြစ် ဘဝတိ(ကြိ)ဖြစ်၏။ (ဘူ+အ+တိ)
ဘဝန(န) ဖြစ်–ကြီးပွားခြင်း၊ မှီခိုရာ၊ ဗိမာန်၊ (ဘူ+ယု)
ဘဝန္တ(တိ)အရှင်ဖြစ်သော/သူ။ (ဘူ+အန္တ)
ဘဝိတဗ္ဗ(န) ဖြစ်ခြင်း၊ ဖြစ်ရာ၏ (ဘူ+တဗ္ဗ)
ဘဝိတုံ(ဗျ) ဖြစ်ခြင်းငှါ (ဘူ+တုံ)
ဘဝိတုကာမ(တိ)ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဘဝိတုံ+ကာမ)
ဘဝိတွာ/ဘဝိတွာန(ကြိ၊ဝိ) ဖြစ်၍ (ဘူ+တွာ,တွာန)
ဘဝိဿမာန(တိ) ဖြစ်လတ္တံ့သော (ဘူ+ဿမာန)
ဘာဝေတိ(ကာကြိ)ဖြစ်စေ–ပွားစေ–ပွားများ–၏။ (ဘူ+ဏေ+တိ)
ဘာဝီယတိ–ပွားစေ–ပွားများ–အပ်၏။ (ဘူ+ဏေ+ယ+တေ)
ဘာဝိယမာန(တိ) ပွားစေ–ပွားများ–အပ်သော(ဘူ+ဏေ+ယ+မာန)
ဘာဝေတဗ္ဗ(တိ) ပွားစေ–ပွားများ–အပ်သော (ဘူ+ဏေ+တဗ္ဗ)
ဘာဝေတွာ(ကြိဝိ)ဖြစ်စေ–ပွားစေ–ပွားများ–၍ (ဘူ+ဏေ+တွာ)
ဘာဝေတုကာမ(တိ)ပွားများလိုသော/သူ (ဘာဝေတုံ+ကမု+ဏ)
ဘာဝေန္တ(တိ) ဖြစ်စေ–ပွားစေ–ပွားများသော/သူ။ (ဘူ+ဏေ+အန္တ)
ဘာဝေန္တ(ကြိဝိ)ဖြစ်စေ–ပွားစေ–ပွားများ–လျက်။ (ဘူ+ဏေ+အန္တ)

ဟူ ✔ဘူ ဖြစ်, ရှိ ဟောတိ (ကြိ) ဖြစ်–ရှိ–၏။ (ဟူ+အ+တိ)
ဟုတွာ/ဟုတွာန (ကြိဝိ) ဖြစ်၍ (ဟူ+တွာ/တွာန)

သိ/သီ ✔ဘူ အိပ် သေတိ/သယတိ (ကြိ) အိပ်၏၊ လျောင်း၏။ ဖြစ်–တည်–ကိန်း–မှီဝဲ–၏။
(သိ+အ+တိ)
သယန(န) ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊နေရာ၊ အိပ်ခြင်း လျောင်းခြင်း (သိ+ယု)
သယန္တ(ပု) အိပ်သော/သူ
သယမာန(ပု) အိပ်သော/သူ
သယာပေတိ(ကာကြိ) အိပ်–လျောင်း–စေ၏။
သယာပိတ(တိ) အိပ်–လျောင်း–စေအပ်ပြီးသော (သီ+ဏာပေ+တ)
သယာန(တိ) အိပ်–လျောင်း–နေသော (သီ+မာန)
သယိတဗ္ဗ(တိ) အိပ်–လျောင်း–သင့်သော။ (သီ+တဗ္ဗ)
သယ(တိ) လျောင်းခြင်း/အိပ်ခြင်း (သီ+အ)

ဌာ✔ဘူ+ဒိ ရပ်

ဌာတိ (ကြိ) တည်၏၊ရပ်၏။ (ဌာ+အ+တိ)
ဌတွာ/ဌတွာန(ကြိဝိ) ရပ်၍၊ တည်၍ (ဌာ+တွာ/တွာန)
ဌပေတိ(ကာကြိ) ရပ်စေ–တည်စေ(ထား)–၏။ (ဌာ+ဏာပေ+တိ။ အာကို အပြု)
ဌပေတွာ/တွာန(ကြိဝိ)တည်စေ–ထား–ရပ်စေ–၍။ (ဌာ+ဏာပေ+တွာ/တွာန)
ဌပန(န) တည်စေခြင်း၊ ထားခြင်း (ဌာ+ဏာပေ+ယု) (ထီ၌ ဌပနာ)
ဌပနီယ(တိ) တည်စေအပ်–ထားအပ်–သော (ဌာ+ဏာပေ+အနီယ)
ဌပယတိ(ကာကြိ) တည်စေ–ထား–၏။ (ဌာ+ဏာပယ+တိ။ အာကို အပြု)
("ထပ+ဏာယ+တိ"ဟု ယူက, ထ–ကို ဌ–ပြု)
ဌပယန္တ(တိ) တည်စေတတ်–ထားတတ်–သော/သူ။ (ဌာ+ဏာပယ+အန္တ)
ဌပေန္တ(တိ) တည်စေတတ်–ထားတတ်–သော/သူ။ (ဌာ+ဏာပေ+အန္တ။ထီ၌ ဌပေန္တီ)
ဌပေတု(တိ) တည်စေတတ်သော/သူ (ဌာ+ဏာပေ+တု)
ဌပေတုံ(ကာ၊ကြိ၊ဝိ) တည်စေခြင်းငှါ၊ ထားခြင်းငှါ (ဌာ+ဏာပေ+တုံ)
ဌပေတုကာမ(တိ) တည်စေခြင်း–ထားခြင်းငှါ–ငှါအလိုရှိသော(ဌပေတုံ+ကာမ)
ဌပေတုကာမတာ(ထီ)တည်စေခြင်း–ထားခြင်း–ငှါအလိုရှိသည်အဖြစ်
(ဌပေတုကာမ+တာ)
ဌာတဗ္ဗ(န) တည်–ထိုက်–သင့်–ခြင်း (ဌာ+တဗ္ဗ)
ဌာတုံ (ကြဝိ) တည်ခြင်းငှါ (ဌာ+တုံ)
ဌာတုကာမ(တိ) တည်–ရပ်–ခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဌာတုံ+ကာမ)
ဌာန(န) ရပ်–တည်–ဖြစ်–ခြင်း (ဌာ+ယု)

ဒါ✔ဘူ+ဒိ ပေး, စင်ကြယ်,ဖြတ်, စောင့်,ပြေး

ဒါတိ/ဒါယတိ (ကြိ) ပေး,စင်ကြယ်,ဖြတ်,စောင့်,ပြေး–၏။(ဒါ+အ+တိ)
ဒါတုံ (ကြိဝိ) ပေးခြင်းငှါ (ဒါ+တုံ)
ဒါတု(တိ) ပေး–လှူ–တတ်သော/သူ၊ ပေး–လှူ–လတ္တံ့သော/သူ၊ ပေးလေ့ရှိသော
ဒါတုကာမ(တိ)ပေးလှူခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ၊ (ဒါတုံ+ကာမ)
ဒါတုကာမျတာ(တိ)ပေးလှူခြင်းငှါ အလိုရှိသူ၏အဖြစ်(ဒါတုကာမ+ဏျ+တာ)
ဒါတ္တ(န) ရိတ်ဖြတ်ကြောင်းတံစဉ် (ဒါ+တ၊ ဒါ လဝနေ တော။
ဒါတိ လုနန္တျနေနာတိ ဒါတ္တံ)
ဒါတြ(န) ပေးခြင်း (ဒါ+တြဏ်)
ဒါန(န) ပေးခြင်း (ဒါ+ယု)
ဒါယက(တိ) ပေးလှူတတ်သော/သူ၊ဒါ+ဏွု
ဒါယီ(တိ) ပေးလေ့ရှိသော၊ ပေးထိုက်သော (သူစသည်)

ဒါတဗ္ဗ(တိ) ပေး–လှူ–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော (ပစ္စည်းဝတ္ထု) ဒါ+တဗ္ဗ။
ဒါတဝေ(ကြိယ)ပေးလှူခြင်းငှါ (ဒါ+တဝေ)
ဒါတဝေ(တိ)ပေး–လှူ–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော(ပစ္စည်းဝတ္ထု) ဒါ+တဝေ။
ဒါတဝေတိ ဒါတဗ္ဗံ။ (သုတ္တနိပါတ ဋ္ဌ ၂ ၅၀)
ဒဒါတိ/ ဒေတိ–ပေး–ပူဇော်–ရည်ညွှန်း–၏။ (ဒဒ/ ဒါ+အ+တိ)
ဒဒိတွာ/ ဒဒိတွာန(ကြိယ)ပေး–ပူဇော်–ရှင်းလင်–စင်ကြယ်စေ–၍(ဒါ=ဒဒ+တွာ/ တွာန)
ဒဒန္တ /ဒေန္တ(တိ)ပေးလှူသော၊ ပေးလှူသော်။ (ဒါ+အ+အန္တ။ ထီ၌ ဒဒန္တီ၊ ဒေန္တီ)
ဒဒမာန(တိ) ပေးသော၊ ပေးသော် (ဒါ+အ+မာန)
ဒါပေတိ(ကာကြိ) ပေးစေ၏။ (ဒါ+ဏာပေ+တိ)
ဒါပယတိ(ကာကြိ)ပေးစေ၏ (ဒါ+ဏာပယ+တိ)
ဒါပိတ(တိ) ပေးစေအပ်သော (ဒါ+ဏာပေ+တိ)
ဒါပိယတိ(ကာကမ္မကြိ)ပေးစေအပ်၏။ (ဒါ+ဏာပေ+ယ+တေ)
ဒါပိယမာန(တိ)သုတ်သင်–ဖြေရှင်း–စေအပ်သော/ သူ (ဒါ+ဏာပေ+ယ+မာန)

ဘုဇ✔ရ စား

ဘုဥ္စတိ (ကြိ)စား, သုံးဆောင်, ခံစား–၏။ (ဘုဇ+အ+တိ)
ဘုဥ္စန(န) စား,သုံးဆောင်,ခံစား–ခြင်း၊ အစာထည့်စရာ(ခွက်)၊
စားအပ်သော(ထမင်းစသည်) (ဘုဇ+ယု)
ဘုဥ္စန(န) အစာထည့်စရာ(ခွက်)၊ (တိ)စားတတ်သော/ သူ။စားအပ်သော(ဘုဇ+ဏျု)
ဘုဥ္စန္တ(တိ)စား,ခံစား–သော/ သူ။ ထီ၌ ဘုဥ္စန္တီ။
ဘုဥ္စမာန(တိ)စား,ခံစား–သော/ သူ။ ဘုဥ္စမာနာတိ အနုဘဝမာနာ(ခုဒ္ဒက ဋ္ဌ ၁၅၄)
ဘုဥ္စိတ(တိ) စားအပ်သော (ဘုဇ+တ)
ဘုဥ္စိတဗ္ဗ(တိ) စား,ခံစား–သင့်–ထိုက်–သော။ (ဘုဇ+တဗ္ဗ)
ဘုဥ္စိတဗ္ဗက(တိ) စားအပ်သော(ထမင်းစသည်)။ (ဘုဇိတဗ္ဗ+က)
ဘုဥ္စိတုံ(ဗျ) စား–ခံစား–ခြင်းငှါ
ဘုဥ္စိတု(တိ) စားသော,စားဘူးသော/ သူ (ဘုဥ္စ+တု)
ဘုဥ္စိတုကာမ(တိ) စားခြင်းငှါအလိုရှိသော,စားလိုသော/ သူ (ဘုဥ္စတုံ+ကမု+ဏ)
ဘုဥ္စိတုကမျတာ(ထီ) စားခြင်းငှါအလိုရှိသေသူ၏အဖြစ်၊စားလိုသောဆန္ဒ
(ဘုဥ္စတုံ+ကမု+ဏျ+တာ)
ဘုဥ္စိတုကာမတာ(ထီ) စားခြင်းငှါအလိုရှိသေသူ၏အဖြစ်၊ စားလိုသောဆန္ဒ
(ဘုဥ္စတုကာမ+တာ)
ဘုဥ္စီယတိ–စားအပ်၏(ဘုဥ္စ+ယ+တိ)

ဘုဥ္ဇိတွာ(ကြိ၀ိ) စား၍၊ (ဘုဇ+တွာ)
ဘုတ္တ(န) စားခြင်း (တိ) စားပြီးသော/သူ။ စားအပ်သော (ဘုဇ+တ)
ဘုတ္တာဝီ(တိ)စားနေစဉ်၊ စာနေဆဲ၊ စားပြီးသော/သူ
ဘုတ္တုံ(ဗျ) စားခြင်းငှါ (ဘုဇ+တုံ)
ဘုတွာ/ဘုတွာန(ကြိ၀ိ)စားပြီး၍ (ဘုဇ+တွာ/တွာန)
ဘုဥ္ဇာပေတိ(ကာကြိ)စားစေ၏၊ (ဘုဇ+ဏာပေ+တိ)
ဘုဥ္ဇာပေတုံ(ဗျ)စားစေခြင်းငှါ၊ (ဘုဇ+ဏာပေ+တုံ)
ဘုဥ္ဇာပေန္တ(တိ)စားစေသော/သူ (ဘုဇ+ဏာပေ+အန္တ)
ဘုဥ္ဇနက(န)စားရာ၊ အစာထည့်ရာခွက်။ (တိ) စားတတ်သော/သူ၊
စားအပ်သော(ဘုဇ+ဏွု)

ဝန္ဒ✔ဘူ ရှိခိုး, ချီးမွမ်း

ဝန္ဒတိ(ကြိ) ရှိခိုး-ဦးညွှတ်-ချီးမွမ်း-၏။ (ဝန္ဒ+အ+တိ)
ဝန္ဒန(တိ) ရှိခိုး-ချီးမွမ်း-သော/သူ။ (ထီန)ရှိခိုးခြင်း (ဝန္ဒ+ယု)
ဝန္ဒနိယ(တိ) ရှိခိုးတတ်သော (ဝန္ဒ+အနီယ၊ ဤကို ရဿပြု)
ဝန္ဒနီယ(တိ) ရှိခိုးသင့်-ထိုက်-သော/သူ (ဝန္ဒ+အနီယ)
ဝန္ဒန္တ(တိ)ရှိခိုးသော/သူ (ဝန္ဒ+အန္တ)
ဝန္ဒမာန(တိ) ရှိခိုးတတ်သော/သူ (ဝန္ဒ+မာန)
ဝန္ဒာပေတိ(ကာကြိ) ရှိခိုးစေအပ်၏ (ဝန္ဒ+ဏာပေ+တိ)
ဝန္ဒာပန(န) ရှိခိုးစေရာဖြစ်သော (နေ့ရက်)၊ ရှိခိုးစေခြင်း (ဝန္ဒ+ဏာပေ+ယု)
ဝန္ဒာပိတ(တိ)ရှိခိုးစေအပ်သော၊ရှိခိုးခိုင်းအပ်သော
ဝန္ဒာပေတုံ(ဗျ)ရှိခိုးစေခြင်းငှါ (ဝန္ဒ+ဏာပေ+တုံ)
ဝန္ဒာပေတွာ(ကာကြိ၀ိ) ရှိခိုးစေပြီး၍ (ဝန္ဒ+ဏာပေ+တွာ)
ဝန္ဒိတ(တိ)ရှိခိုး-အပ်-အပ်ပြီး-သော၊ (န) ရှိခိုးခြင်း(တပစ္စည်း အရဟတ္ထဇောတက၊
ဝန္ဒနာရဟော ဝန္ဒိတော၊ ပူဇိတာပိ ပူဇာရဟာ။ ဝိဋ္ဌ ၁ ၁၆။)
ဝန္ဒိတဗ္ဗ(တိ) ရှိခိုး-သင့်-ထိုက်-သော (ဝန္ဒ+တဗ္ဗ)
ဝန္ဒိတု(ပု) ရှိခိုးတတ်သူ(ဝန္ဒ+တု) ဝန္ဒတီတိ ဝန္ဒိတာ။ (သတ္တာဒိဂိုဏ်း)
ဝန္ဒိတုံ(ဗျ) ရှိခိုးခြင်းငှါ (ဒန္ဒ+တုံ)
ဝန္ဒိတွာ/ဝန္ဒိတွာန/ဝန္ဒိယ (ကြိ၀ိ) ရှိခိုးပြီး၍ (ဝန္ဒ+တွာ/တွာန။တွာ,တွာနကို ယပြု)
ဝန္ဒိယမာန(ပု) ရှိခိုးအပ်သော/သူ (ဝန္ဒ+ယ+မာန)
ဝန္ဒက(တိ) ရှိခိုး-ချီးမွမ်း-တတ်သူ (ဝန္ဒ+ဏွု) ဝန္ဒတီတိ ဝန္ဒကော။
ဝန္ဒိတုကာမ(တိ) ရှိခိုခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဝန္ဒိတုံ+ကမု+ဏ)

ပစ ✔ဘူ ဒိ
ချက်, ကျက်

ပစတိ (ကြိ) ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–၏။ (ပစ+အ+တိ)
ပစ္စတိ–ကျက်–နူး–ခံစားရ–ရင့်–မှည့်–၏။ (ပစ+ယ+တိ)
ပစန(န)ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–ခြင်း (ပစ+ယု)
(တိ) ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–အပ်သော
ပစနက(တိ)ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–အပ်သော (ပစန+က)
ပစန္တ(တိ)ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–သော/သူ။ထို၌ ပစန္တီ။ (ပစ+အန္တ)
ပစိတ(တိ) ချက်အပ်သော (ပစ+တ)
ပစိတဗ္ဗ(တိ) ချက်အပ်သော (ပစ+တဗ္ဗ)
ပစိတုံ(ဗျ) ချက်ခြင်းငှါ (ပစ+တုံ)
ပစိတုကာမ(တိ)ချက်ခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ပစိတုံ+ကမ+ဏ)
ပစိတွာ/ပစိတွာန(ကြိဝိ) ချက်၍ (ပစ+တွာ/တွာန)
ပစမာန(တိ)ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–သော/သူ(ပစ+အ+မာန)
ပစ္စန(န) ချက်ခြင်း၊ ကျက်ခြင်း (ပစ+ယ+ယု) (တိ) ကျက်–ခံစားရ–မှည့်–သော
ပစ္စနက(တိ) ရင့်သော၊ မှည့်သော (ပစ+ယ+ဏွု)
ပစ္စနက(တိ) ကျက်စေတတ်သော၊ အကျိုးပေးသော (ပစ+ယ+ဏေ+ဏွု)
ပစာပေတိ(ကာကြိ) ချက်စေ၏။ (ပစ+ဏာပေ+တိ)
ပစာ(ထီ) ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–ခြင်း (ပစ+အ+အာ)
ပစာပန(န) ချက်–ကင်–ပြုတ်–ကြော်–လှော်–ဖုတ်–စေခြင်း (ပစ+ဏာပေ+ယု)
ပစာပေန္တ(တိ) ချက်–ကင်–ပြုတ်–လှော်–ဖုတ်–စေသော/သူ (ပစ+ဏာပေ+အန္တ)
ပစာပေတွာ(ကြိဝိ) ချက်စေ၍ (ပစ+ဏာပေ+တွာ)

ဂမု ✔ဘူ သွား

ဂမတိ (ကြိ) သွား၏။ (ဂမ+အ+တိ)
ဂမန(ထီန)သွားခြင်း၊ သွားရာ၊ သွားတတ်သော၊ သွားအပ်သော (ဂမု+ယု)
ဂမနက(တိ) သွားတတ်သော/သူ (ဂမု+ဏွု)
ဂမီယတိ(ကမ္မကြိ) သိအပ်၏။ (ဂမု+ယ+တေ)
ဂမီယတိ(ကာကြိ)ရောက်စေအပ်၏။ (ဂမု+ဏေ+ယ+တေ)
ဂမေတိ–သွား၏။ (ဂမု+အ+တိ)
ဂမေတိ(ကာကြိ)သွားစေ–ရောက်စေ–သိစေ–ပေါင်းဆုံစေ–၏။(ဂမု+ဏေ+တိ)
ဂမေတွာ(ကာကြိဝိ)ရောက်စေ၍ (ဂမု+ဏေ+တွာ)
ဂမေန္တ(တိ)ရောက်စေသော/သူ (ဂမု+ဏေ+အန္တ)
ဂမေတုံ(ဗျ) သိခြင်းငှါ (ဂမု+တုံ)

ဂမေတုံ(ဗျ)ရောက်စေခြင်းငှါ (ဂမု+ဏေ+တုံ)
ဂမာပေတိ(ကာကြိ)သွားစေ၏ (ဂမု+ဏာပေ+တိ)
ဂမိတ(တိ) ရောက်ပြီးသော။ (ဂမု+တ) အဂစ္ဆိ ဂမီယိတ္ထာတိ ဝါ ဂမိတော။
ဂမိတ(တိ) ရောက်စေ–သိစေအပ်ပြီး–ဟောအပ်ပြီး–သော (ဂမု+ဏေ+တ)
ဂမာပီယန္တိ(ကာကမ္မကြိ) သွားစေအပ်ကုန်၏ (ဂမု+ဏာပေ+ယ+အန္တေ)
ဂမိတဗ္ဗ(တိ) သိအပ်သော (ဂမု+တဗ္ဗ)
ဂမေတဗ္ဗ(တိ) ရောက်စေ–သိစေ–အပ်သော (ဂမု+ဏေ+တဗ္ဗ)
ဂစ္ဆတိ–သွား–လာ–ရောက်–ကျင်လည်–ဆည်းကပ်–သိ–၏ (ဂမု+အ+တိ)
ဂစ္ဆန(န)သွားခြင်း (ဂစ္ဆ+ယု)
ဂစ္ဆနက(တိ) သွားသော/သူ (ဂစ္ဆန+က)
ဂစ္ဆန္တ(တိ) သွား–လာ–ရောက်–သော/သူ။ (ဂမု>ဂစ္ဆ+အန္တ)
ဂစ္ဆမာန(တိ) သွားသော/သူ (ဂမု+အ+မာန)

ကလသ ✔ဘူ ကလစ္ဆတိ (ကြိ) လိုချင်–နှစ်သက်–တောင့်တ–၏။ (ကလသ+အတိ)
လိုချင်, ကလစ္ဆန(နထီ) လိုချင်–နှစ်သက်–တောင့်တ–ခြင်း၊ (ကလသ+ယု)
နှစ်သက် ကလစ္ဆနက(န) လိုချင်–နှစ်သက်–ခြင်း၊ လိုချင်သော/သူ (ကလစ္ဆန+က)
ကလစ္ဆန္တ(တိ) လိုချင်–နှစ်သက်–ခြင်း၊ လိုချင်သော/သူ။ ထီ၌ ကလစ္ဆန္တီ။ (ကလသ+အ+အန္တ)
ကလစ္ဆမာန(တိ) လိုချင်–နှစ်သက်–ခြင်း၊ လိုချင်သော/သူ။ (ကလသ+အ+မာန)
ကလစ္ဆာ(ထီ) အာရုံကိုအလိုရှိကြောင်းတရား(လောဘ)၊ လိုချင်ခြင်း (ကလသ+အ+အာ)
ကလစ္ဆိတ(တိ) အလိုရှိ–တောင့်တ–အပ်သော (ကလသ+တ)
ကလစ္ဆိတဗ္ဗ(တိ) အလိုရှိ–တောင့်တ–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော (ကလသ+တဗ္ဗ)
ကလစ္ဆိတဗ္ဗက(တိ) အလိုရှိအပ်သော (ကလစ္ဆိတဗ္ဗ+က)

ပူဇ ✔ စု ပူဇေတိ/ပူဇယတိ (ကြိ) ပူဇော်၏။ (ပူဇ+ဏေ/ဏယ+တိ)
ပူဇော် ပူဇေတုံ(ဗျ) ပူဇော်ခြင်းငှါ (ပူဇ+ဏေ+တုံ)
ပူဇေတွာ(ကြိဝိ) ပူဇော်၍ (ပူဇ+ဏေ+တွာ)
ပူဇေတာ(ပ) ပူဇော်တတ်သောသူ (ပူဇ+ဏေ+တု)
ပူဇယမာန(တိ) ပူဇော်သော

ယဇ ✔ဘူ ယဇတိ၊ ယဇိတွာ၊ ယဇိတွာန၊ ယဇိတုံ၊ ယဇိတုကာမ၊ ယဇိတ၊ ယဇိတဗ္ဗ၊
ပူဇော်/ပေး

နမ ✔ ဘူ
ညွတ်ကိုင်း,ရှိခိုး

နမတိ (ကြိ) ညွတ်ကိုင်း၏၊ ရှိခိုး၏ (နမ+အ+တိ)
နမန(နထိ) (အာရုံသို့ရှေးရှု) ညွတ်ခြင်း, ညွတ်တတ်သော (နမ+ယု)
နမမာန(တိ) ညွတ်သော (စိတ်) (နမ+အ+မာန)
နမန္တ(တိ) ညွတ်သော (စိတ်) (နမ+အ+အန္တ)
နမယန္တိ(ကာကြိ) ညွတ်စေကုန်၏ (နမ+ဏာယ+အန္တိ)

နမဿ ✔ ဘူ
ညွတ်ကိုင်း,ရှိခိုး

နမဿတိ (ကြိ) ရှိခိုး၏။ (နမဿ+အ+တိ)
နမဿန(န) ရှိခိုးခြင်း (နမဿ+ယု)
နမဿန္တ(တိ) ရှိခိုးသော/သူ။ ထီ၌ နမဿန္တိ။ (နမဿ+အ+အန္တ)
နမဿမာန(တိ) ရှိခိုးသော/သူ (နမဿ+အ+မာန)
နမဿိတ(တိ) ရှိခိုးအပ်သော/သူ (နမဿ+တ)
နမဿိတဗ္ဗ(တိ) ရှိခိုးအပ်သော/သူ (နမဿ+တဗ္ဗ)
နမဿိတုံ(ဗျ) ရှိခိုးခြင်းငှါ (နမဿ+တုံ)
နမဿိတုကာမ (တိ) ရှိခိုးခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (နမဿိတုံ+ကမု+ဏ)
နမဿိတွာ/တွာန (ကြိဝိ) ရှိခိုးပြီး၍ (နမဿ+တွာ/တွာန)
နမဿိယ(န) ရှိခိုးခြင်း (တိ) ရှိခိုးအပ်သော (နမဿ+ဏျ)
နမဿိယမာန(တိ) ရှိခိုးအပ်သော/သူ (နမဿ+ယ+မာန)
နမဿာပေတိ(ကာကြိ) ရှိခိုးစေ၏။ (နမဿ+ဏာပေ+တိ)

ဂဟ ✔ ဂဟာ, ယူ
ဘူ, စု

ဂဏှာတိ/ဂဏှတိ/ဃေပ္ပတိ (ကြိ) ယူ၏ (ဂဟာဒိဂိုဏ်း) (ဂဟ+ပ္ပ/ဏှာ+တိ)
ဂဟတိ (ကြိ) ယူ၏။ (ဘူဝါဒိဂိုဏ်း)(ဂဟ+အ+တိ)
ဂဟေတိ/ဂဟယတိ (ကြိ) ယူ၏ (စုရာဒိဂိုဏ်း) (ဂဟ+ဏေ/ဏယ+တိ)
ဂဏှာပေတိ (ကာကြိ) ယူစေ၏ (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+တိ)
ဂဏှာပန(န) ယူစေခြင်း (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+ယု)
ဂဏှာပက(တိ)ယူစေတတ်သော (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+ဏွု)
ဂဏှာပယန္တ(တိ) ယူစေတတ်သော/သူ (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပယ+အန္တ)
ဂဏှာပိတ(တိ) ယူစေအပ်သော/သူ (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+တ)
ဂဏှာပေတဗ္ဗ(တိ) ယူစေအပ်သော/သူ (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+တဗ္ဗ)
ဂဏှာပေတုံ(ဗျ) ယူစေခြင်းငှါ (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+တုံ)
ဂဏှာပေတုကာမ(တိ) ယူစေခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ(ဂဏှာပေတုံ+ကမု+ဏ)

ဂဏှာပေတု(တိ)ယူစေတတ်သော/သူ (ဂဟ+ဏှာ+ဏာပေ+တု)
ဂဟေတဗ္ဗ(တိ) ယူသင့်သော။ (ဂဟ+တဗ္ဗ) အဂယှိတ္တ ဂယှတိ ဂယှိဿတီတိ
ဂဟေတဗ္ဗော။ ရူနှာ ၃၄၀။ ဂဟိယတေတိ ဂဟေတဗ္ဗော။
ဂဟေတဗ္ဗက(တိ) ယူသင့်သော။ (ဂဟေတဗ္ဗ+က)
ဂဟေတာ(တိ) ယူဘူးသည် (ဂဟ+တု+သိ) ဂဏှာတီတိ ဂဟေတာ။ (ရူ ၅၇၃)
ဂဟေတုံ(ဗျ) ယူခြင်းငှါ (ဂဟ+တုံ)
ဂဟေတုကာမ(တိ) ယူခြင်းငှါအလိုရှိသည် (ဂဟေတုံ+ကမု+ဏ)
ဂဟေတွာ/တွာန(ကြိဝိ) ယူ၍ (ဂဟ+တွာ/တွာန)
ဂဏှန(န)ယူခြင်း (ဂဟ+ဏှာ+ယု)
ဂဏှနက(တိ)ယူတတ်သော/သူ (ဂဏှန+က)
ဂဏှန္တ(တိ) ယူတတ်သော/သူ(ဂဟ+ဏှာ+အန္တ) ထိ၌ ဂဏှန္တီ
ဂဏှမာန(တိ) ယူတတ်သော/သူ(ဂဟ+ဏှာ+မာန)

ယာစ ✔ဘု တောင်း

ယာစတိ (ကြိ) (နှုတ်ဖြင့်,ကိုယ်ဖြင့်)တောင်း–တောင်းပန်–သီးခံစေ–တိုက်တွန်း–၏။ (ယာစ+အ+တိ)
ယာစ(တိ) တောင်းခံအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာ(ယာစ+အ)
ယာစက(တိ) တောင်းတတ်သော/သူ။ အလှူခံ၊ သူတောင်းစား၊
တိုက်တွန်းသော/သူ(ယာစ+ဏွု)
ယာစန(တိ) တောင်း–တောင်းပန်–ခြင်း (ယာစ+ယု)
ယာစနက(တိ) တောင်းရမ်း–တောင်းပန်–သော/သူ (ယာစန+က)
ယာစန္တ(တိ) တောင်းရမ်း–တောင်းပန်–သော/သူ (ယာစ+အ+အန္တ) ထိ၌ ယာစန္တီ
ယာစမာန(တိ) တောင်းရမ်း–တောင်းပန်–သော/သူ (ယာစ+အ+မာန)
ယာစမာန(တိ) တောင်းရမ်း–တောင်းပန်–အပ်သော(ယာစ+ယ+မာန။ ယချေ)
ယာစာပေတိ(ကာကြိ) တောင်းစေ၏ (ယာစ+ဏာပေ+တိ)
ယာစာပန(န) တောင်းစေခြင်း (ယာစ+ဏာပေ+ယု)
ယာစာပိတ(တ) တိုက်တွန်း–နှိုးဆော်–စေအပ်သော (ယာစ+ဏာပေ+တိ)
ယာစာပေတုံ(န) တောင်းစေခြင်းငှါ (ယာစ+ဏာပေ+တုံ)
ယာစာပေတွာ(န) တောင်းစေ၍ (ယာစ+ဏာပေ+တွာ)
ယာစာပေန္တ(တိ)တိုက်တွန်း–တောင်းပန်–စေသော/သူ(ယာစ+ဏာပေ+အန္တ)ထိ၌ယာစာပေန္တီ။
ယာစိတ(တိ) တောင်အပ်သော (ယာစ+တ)
ယာစိတဗ္ဗ(တိ) တောင်းအပ်သော(ဥစ္စာ)

ယာစိတဗ္ဗက(န) တောင်းခံခြင်း (ယာစိတဗ္ဗ+က။ ကအနက်မဲ့)
ယာစိတုံ(ကြိ၀ိ) တောင်း–တောင်းပန်–ခြင်းငှါ (ယာစ+တုံ)
ယာစိတုယေ(ကြိ၀ိ) တောင်း–တောင်းပန်–ခြင်းငှါ (ယာစ+တုံ+ယေနိပါတ်အာဂုံ)
ယာစိတဝေ(ကြိ၀ိ) တောင်း–တောင်းပန်–ခြင်းငှါ (ယာစ+တဝေ)

ဝသ ✔ဘူ ဝသတိ(ကြိ) နေ–ကျင့်သုံး–ဝတ်ဆင်–ဖြစ်–၏။ (ဝသ+အ+တိ)
ဝသတိ(ထီ) နေရာအိမ်၊ နေခြင်း၊ ခစားလုပ်ကျွေးခြင်း (ဝသ+တိ)
ဝသန(န) အဝတ်၊အထည်၊ ဝတ်ဆင်ခြင်း၊ နေခြင်း၊ နေထိုင်ရာအရပ်
(တိ) နေတတ်သော (ဝသ+ယု)
ဝသန(န) နေတတ်သည်၏အဖြစ် (ဝသန+တ္တ) နဒီတီရေ ဝသနတော
ကဿပဂေါတ္တတာယ စ နဒီကဿပေါတိ သမညာ အဟောသိ။(အပဋ္ဌ၂၊၂၇၅)
ဝသနက(တိ) နေသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ နေရလတ့်သော (ဝသန+က)
ဝသန္တ(တိ) နေသော၊ ကျင့်သော၊ (ဝသ+အန္တ) ထီ၌ ဝသန္တာ၊ ဝသန္တီ။
ဝသန္တ (ပု) ဝသန္တဥတု (ဝသ+အ+အန္တ) ဝသီယတေတိ ဝသန္တော။ဝသန္တိ ဧတသ္မိံ ကာလေ
ကီဠာပသုတာတိ ဝသန္တော။(တပေါင်းလဆုတ်၁ရက်မှ ကဆုန်လပြည့်ထိ ၂လ)
ဝသာပေတိ (ကာကြိ)နေစေ၏။ (ဝသ+ဏာပေ+တိ)
ဝသာပေတုံ (ဗျ) နေစေခြင်းငှါ (ဝသ+ဏာပေ+တုံ)
ဝသာပေတုကာမ(တိ) နေစေခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ။ (ဝသာပေတုံ+ကမု+ဏ)
ဝသာပေတွာ(ကြိ၀ိ) နေစေ၍ (ဝသ+ဏာပေ+တွာ)
ဝသာပန(န) နေစေရာ(အချိန်) (ဝသ+ဏာပေ+ယု)
ဝသာပေန္တ(တိ) နေစေသော/သူ (ဝသ+ဏာပေ+အန္တ) ထီ၌ ဝသာပေန္တီ။
ဝသိတ(တိ)နေ–နေခဲ့–သော၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေသော/သူ။
ပဋိသန္ဓေတည်နေအပ်သော(ဝသ+တ)
ဝသိတဗ္ဗ(တိ) နေထိုင်–သင့်–အပ်–ထိုက်–သော။ (ဝသ+တဗ္ဗ)
ဝသိတုံ(ဗျ) နေခြင်းငှါ (ဝသ+တုံ)
ဝသိတု(ထီန) နေထိုင်–ခိုအောင်း–တတ်သော (ကြွက်) (ဝသ+တု)
ဝသိတုကာမ(တိ) နေခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဝသိတုံ+ကမု+ဏ)
ဝသိတွာ/တွာန(ကြိ၀ိ) နေပြီး၍ (ဝသ+တွာ/တွာန)
ဝသီယတိ/ဝသိယတိ(ကမ္မကြိ) ကျင့်သုံးအပ်၏။ (ဝသ+ယ+တေ)
ဝသီယမာန(တိ) နေထိုင်အပ်ပြီးသော (ဝသ+ယ+မာန)

နိ+သဒ ✔ဘူ	နသီဒတိ (ကြိ) ထိုင်၏၊ ကပ်ဝင်၍၏။ (နိ+သဒ+အ+တိ)
ထိုင်	နိသီဒန(န) ထိုင်ခြင်း၊ ထိုင်ခုံ၊ အခင်း၊ (နိ+သီဒ+ယု)
နိသီဒနက(န) ညောစောင်းစသောနေရာ၊ ထိုင်ခုံငယ် (တိ)ထိုင်နေတတ်သော/သူ (နိ+သဒ+ယု+က)

နိသီဒန္တ(တိ) ထိုင်နေသော/သူ (နိ+သဒ+အန္တ)
နိသီဒမာန(တိ) ထိုင်နေသော/သူ (နိ+သဒ+မာန)
နိသီဒယိ(ကာကြိ) ထိုင်နေစေပြီ (နိ+သဒ+ဏာယ+ဤ)
နိသီဒါပိတ(တိ) ထိုင်နေစေအပ်သော/သူ (နိ+သဒ+ဏာပေ+တ)
နိသီဒါပိယမာန(တိ) ထိုင်နေစေအပ်သော/သူ (နိ+သဒ+ဏာပေ+ယ+မာန)
နိသီဒါပေတုံ (တိ) ထိုင်နေစေခြင်းငှါ (နိ+သဒ+ဏာပေ+တုံ)
နိသီဒါပေတွာ(ကာကြိဝိ) ထိုင်နေစေ၍ (နိ+သဒ+ဏာပေ+တွာ)
နိသိဒိတုံ(ဗျ) ထိုင်နေခြင်းငှါ (နိ+သဒ+တုံ)
နိသိဒတုကာမ(တိ) ထိုင်နေခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (နိသိဒိတု+ကမု+ဏ)
နိသီဒိတွာ(ကြိဝိ) ထိုင်နေ၍ (နိ+သဒ+တွာ)

ဝိ+ဟရ ✔ဘူ	ဝိဟရတိ (ကြိ) နေ၏ (ဝိ+ဟရ+တိ)
နေ	ဝိဟရိတဗ္ဗ(တိ) နေသင့်-နိုင်-သော (ဝိ+ဟရ+တဗ္ဗ)
ဝိဟရိတု(ပုထိ) နေထိုင်သော/သူ (ဝိ+ဟရ+တု)
ဝိဟာရီ(တိ) နေလေ့ရှိသော/သူ (ဝိ+ဟရ+ဏီ) ထီ၌ ဝိဟာရိနီ

ဝိသ ✔ဘူ ဝင်၊	ပဝိသတိ (ကြိ) ဝင်၏ (ပ+ဝိသ+အ+တိ)
ဝိသတိ-ဝင်၏ (ဝိသ+အ+တိ)
ပဝိသန္တ(တိ) ဝင်သော/သူ (ပ+ဝိသ+အန္တ)
ပဝိသန(န) (ပ+ဝိသ+ယု)
ပဝိသိတဗ္ဗ၊ ပဝိသိတုံ၊ ပဝိသိတွာ၊
ပဝိသိယျတေ(ကမ္မကြိ) ဝင်အပ်၏ (ပ+ဝိသ+ယ+တေ)

ယာ ✔ဘူ+ဒိ	ယာတိ (ကြိ) သွား-ရောက်-လိုက်-ဖြစ်-၏ (ယာ+အ+တိ)
သွား၊ ရောက်	ယာတုံ၊ ယာတုကာမ၊
ယာန(ပုန) (အလိုရှိရာအပ်သို့သွားကြောင်း)ယာဉ်။ ယန္တိ ဧတေနာတိ ယာနံ။

သံ+အာ+ သမာဓိယတိ (ကြိ) တည်ကြည်–တည်တံ့–ကောင်းစွာထား၏ (သံ+အာ+ဓာ+တိ)
ဓာ✔ဘူ (ဓာ၏ အာကို ဣယပြု။ နိရုတ္တိ ၆၁၀)
စောင့်စည်း သမာဓိယတိ (ကမ္မကြိ) ကောင်းစွာ–ထား–တည်ကြည်စေ–တည်စေ–အပ်၏။
(သံ+အာ+ဓာ+ယ+တေ။ သက္ကတ၌ ကံဟော၌ ဓီယတေဟုရှိ၍ သမာဓီယတေ–ဟု ဒီဃနှင့် ရှိက ပိုကောင်းသည်)

ဗုဓ✔ဘူ+ဒိ သိခြင်း ဗောဓတိ (ကြိ) သိ၏။ (ဗုဓ+အ+တိ)
ဒိ ပွင့်,သွား,နိုး ဗုဇ္ဈတိ–သိ–နိုး–ပွင့်–၏။ (ဗုဓ+ယ+တိ)
ဗုဇ္ဈန္တ(တိ) သိတတ်သော/သူ (ဗုဓ+ယ+အန္တ)
ဗုဇ္ဈမာန(တိ) သိတတ်/သိလတ့်သော/သူ (ဗုဓ+ယ+မာန)
ဗုဇ္ဈိတုံ(ဗျ) သိခြင်းငှါ ဗုဓ+ယ+တုံ)
ဗုဇ္ဈိတုကာမ(တိ) သိခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ
ဗုဇ္ဈိတွာ(ကြိဝိ) သိ၍ (ဗုဓ+ယ+တွာ)
ဗုဇ္ဈီယတိ–သိအပ်၏။(ဗုဓ+ယ+တေ)
ဗုဇ္ဈန္တိ(ကမ္မကြိ) သိအပ်ကုန်၏ (ဗုဓ+ယ+အန္တေ)
ဗုဇ္ဈိယမာန(တိ) သိအပ်သော (ဗုဓ+ယ+ယ+မာန)
ဗုဒ္ဓ(ပုန) ဘုရား၊ သိသူ
ဗုဇ္ဈန(န) သိခြင်း (တိ) သိတတ်–သိလတ့်–သော/သူ (ဗုဓ+ယ+ယု)
ဗုဇ္ဈနက(တိ) သိလတ့်သော/သူ (ဗုဓ+ယ+ဏွု၊ နလာ)
ဗောဓေတိ(ကာကြိ) သိစေ–နိုးစေ–နှိုး–၏။ (ဗုဓ+ဏေ+တိ)
ဗောဓေတုံ(ဗျ) သိစေခြင်းငှါ (ဗုဓ+ဏေ+တုံ)
ဗောဓေတုကာမ(တိ) သိစေခြင်းငှါအလိုရှိသော (ဗောဓေတုံ+ကမု+ဏ)
ဗောဓေတု(တိ) သိစေတတ်သော/သူ (ဗုဓ+ဏေ+တု)
ဗောဓေတွာ/တွာန(ကြိဝိ) သိစေ၍၊ အသိပေး၍ (ဗုဓ+ဏေ+တွာ/တွာန)
ဗောဓေန္တ(တိ) သိစေတတ်သော/သူ
ဗုဇ္ဈာပေတုံ(ဗျ) သိစေခြင်းငှါ (ဗုဓ+ယ+ဏာပေ+တုံ)
ဗုဇ္ဈာပေတွာ (ကြိဝိ) သိစေ၍ (ဗုဓ+ယ+ဏာပေ+တွာ)
ဗုဇ္ဈိတဗ္ဗ(တိ) သိ–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော (တရား)
ဗုဇ္ဈိတဝန္တု(တိ)သိတတ်သော/သူ (ဗုဓ+ယ+တဝန္တု)

မန✔ဘူ+တ+ဒိ သိခြင်း — မနတိ (ကြိ) သိ၏ (မန+အ+တိ)
မညတိ (ကြိ) သိ၏ (မန+ယ+တိ)

ဉာ✔နာ+ဘူ သိခြင်း — ဉာတိ (ကြိ) သိ၏ (ဉာ+အ+တိ)
ဉာတိ(ပု) ဆွေမျိုး (ဉာ+တိ)
ဉာတိ(တိ) ဆွေမျိုးနှင့်တူသော/သူ (ဉာတိ+ဏ)
ဉာတိက(ပု) ဆွေမျိုး၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ (ဉာတိ+က) ထိ၌ ဉာတိကာ
ဉာတိက(ပု) ဆွေမျိုးတို့၏ရွာ (ဉာတိ+ဏက)

ဇာနာတိ (ကြိ) သိ၏ (ဉာ+နာ+တိ)
ဇာနိတုံ (ကြိဝိ) သိခြင်းငှါ၊ နားလည်ခြင်းငှါ၊ (ဉာ+နာ+တုံ)
ဇာနိတုံ (ကာကြိဝိ) သိစေခြင်းငှါ၊ နားလည်စေခြင်းငှါ၊ (ဉာ+နာ+ဏေ+တုံ)
ဇာနိတုကာမ(တိ)သိခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဇာနိတုံ+ကမု+ဏ)
ဇာနတွာ(ဉာ+နာ+တွာ) ဇာနိတုယေ(ဉာ+နာ+တုယေ) သိ၍
ဇာနိယ/ဇာနိယာန(ကြိဝိ)သိ၍ (ဉာ+နာ+တွာ၊ တွာကို ယ, ယာနပြု)
ဇာနန္တ(တိ) သိသော/သူ (ဉာ+နာ+အန္တ) ဇာနာတီတိ ဇာနံ။ ထိ၌ ဇာနန္တီ
ဇာနမာန(တိ) သိသော/သူ (ဉာ+နာ+မာန)
ဇာန(တိ)သိတတ်သော/သူ (ဉာ+နာ+မာန။ နာချေ၊ မာနကို အာနပြု)
ဇာနန(န) သိတတ်သော၊သိအပ်သော၊ သိကြောင်းဖြစ်သော၊ သိရာဖြစ်သော (ဉာ+နာ+ယု)
ဇာနန(န) သိစေခြင်း (တိ) သိစေတတ်သော(ဉာ+နာ+ဏေ+ယု)
ဇာနနက(တိ) သိတတ်သော (ဉာ+နာ+ဏွု)
ဇာနာပေတိ(ကာကြိ) သိစေ၏၊ နားလည်စေ၏။ (ဉာ+နာ+ဏာပေ+တိ)
ဇာနာပေတုံ(ကြိဝိ)သိစေခြင်းငှါ (ဉာ+နာ+ဏာပေ+တုံ)
ဇာနာပေတုကာမ(တိ) သိစေခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဇာနာပေတုံ+ကမု+ဏ)
ဇာနာပေတွ(ကြိဝိ) သိစေ၍၊ ပန်ပြော၍ (ဉာ+ဏာပေ+တွာ)
ဇာနာပေန္တ(တိ) သိစေတတ်သော/သူ (ဉာ+ဏာပေ+အန္တ)
ဇာနိတ(တိ) သိအပ်သော (ဉာ+ဏာ+တ)
ဇာနိတဗ္ဗ(တိ) သိအပ်–သိသင့်–သိထိုက်–သော (ဉာ+နာ+တဗ္ဗ)
ဇာနိတဗ္ဗ(တိ) သိစေအပ်–သိစေသင့်–သိစေထိုက်–သော (ဉာ+နာ+ဏေ+တဗ္ဗ)
ဇာနိတဗ္ဗက(တိ) သိအပ်–သိသင့်–သိထိုက်–သော (ဇာနိတဗ္ဗ+က)
ဇာနိတု(တ) သိတတ်သော (ဉာ+နာ+တု)

ဇန✔ဘူ အသံပြု
ဘူ+ဒိ ဖြစ်

ဇနတိ (ကြိ) အသံပြု၏၊ အသံမြည်၏။ (ဇန+အ+တိ)
ဇနန(န)ဖြစ်ခြင်း၊ ဖြစ်ရာဌာန (တိ) ဖြစ်တတ်သော/သူ (ဇန+ယု)
ဇနီယတေ ဇနနံ၊ ဇာယတေ ဇနနံ။
ဇနန(န)ဖြစ်စေခြင်း၊ (တိ) ဖြစ်စေတတ်သော (ဇန+ဏေ+ယု၊ ဏေချေ)
ဇနနက(တိ) ဖြစ်စေတတ်သော/သူ (ဇန+ဏေ+ဏွု)
ဇနနီ(ထီ) ဖြစ်တတ်သော–မွေးဖွားတတ်သော–အမိ၊ မိန်းမ၊
ဖြစ်စေတတ်သောတဏှာ (ဇန+ဏေ+ယု+ဤ)
ဇနေတိ(ကာကြိ)ဖြစ်စေ၏ (ဇန+ဏေ+တိ)
ဇနေတဗ္ဗ(တိ) ဖြစ်စေ–သင့်–ထိုက်–သော (ဇန+ဏေ+တဗ္ဗ)
ဇနေတုံ(ဗျ) ဖြစ်စေခြင်းငှါ (ဇန+ဏေ+တုံ)
ဇနေန္တ(တိ) ဖြစ်စေတတ်သော/သူ၊ (ဇန+ဏေ+အန္တ)
ဇနေတု(ထီ) အမိ၊ မိခင်၊ (တိ) ဖြစ်စေတတ်သော/သူ (ဇန+ဏေ+တု)
ဇနေတ(ပု) သတ္တဝါ၊ လူ (ဇန+ဏေ+တ။ ႀကအာဂုံ ဧပြု၊ ဏေချေ)
ဇနေတွာ/တွာန(ကာကြိဝိ) ဖြစ်စေ၍၊ မွေးဖွား၍ (ဇန+ဏေ+တွာ/တွာန)
ဇနီယတေ(ကာကမ္မကြိ) ဖြစ်စေအပ်၏ (ဇန+ဏေ+ယ+တေ)
ဇနယတိ(ကာကြိ) ဖြစ်စေ၏၊ မွေးဖွား၏။ (ဇန+ဏယ+တိ)
ဇနယန(တိ) ဖြစ်စေတတ်သော (ဇန+ဏယ+ယု)
ဇနယန္တ(တိ) ဖြစ်စေတတ်သော/သူ၊ (ဇန+ဏယ+အန္တ) ထိဋ္ဌ ဇနယန္တီ။
ဇနယမာန(တိ) ဖြစ်စေတတ်သော/သူ (ဇန+ဏယ+မာန)
ဇနယိတု(တိ) ဖြစ်စေတတ်သော/သူ (ဇန+ဏယ+တု)
ဇနယိတွာ/ဇနယိတွာန (ကြိဝိ) ဖြစ်စေ၍၊ မွေးဖွား၍ (ဇန+ဏယ+တွာ/တွာန)

ဇာယတိ–ဖြစ်–ပဋိသန္ဓေနေ–ပေါက်ဖွား–ပေါက်ရောက်–ပြည့်စုံ–၏။ (ဇန+ယ+တိ)
ဇာယန္တ(တိ) မွေးဖွားသော၊ ပေါက်ရောက်သော (ဇန+ယ+န္တ)
ဇာယမာန(တိ) ဖြစ်ခြင်း၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ (တိ) မွေးဖွားသော၊ ပေါက်ရောက်သော
(ဇန+ယ+မာန)
ဇာယမာနက(တိ) ဖြစ်ခြင်း၊ (ဇာယမာန+က)
ဇာယိတဗ္ဗ(တိ) ဖြစ်–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော (ဇန+ယ+တဗ္ဗ)
ဇာယိတွာ(ကြိဝိ) ဖြစ်၍၊ မွေးဖွား၍၊ ပေါက်ရောက်၍ (ဇန+ယ+တွာ)

ကမ/ကမု✔ဘူ သွား ဘူ+စု လိုချင်, နှစ်သက်

ကမတိ(ကြိ)သွား–ပျံ–ကပ်ရောက်–ဝင်–နင်း–ထိုးထင်ငှၢ်းသိ–၏ (ကမ+အ+တိ)
ကာမေတိ(ကြိ) အလိုရှိ–မြတ်နိုး–တောင့်တ–၏။ (ကမ+ဏေ+တိ)
ကာမယတိ(ကြိ) အလိုရှိ–မြတ်နိုး–တောင့်တ–၏။ (ကမ+ဏယ+တိ)

ကမန(န) သွားခြင်း၊ ဝင်ခြင်း၊ (တိ) အလိုရှိတတ်သော (ကမ+ယု)
ကမနီယ(တိ) အလိုရှိအပ်, နှစ်သက်အပ်, သော (ကမ+အနီယ)
ကမန္တ(တိ) နင်းသွားသော/သူ (ကမ+အန္တ)
ကမမာန(တိ) သွားသော၊ သွားပြီးသော၊ သက်ဝင်သော၊ ဝင်သော၊ (ကမ+မာန)
အက္ကမတိ(ကြိ) နင်း၏၊ နင်းသွား၏ (အာ+ကမု+တိ)
အက္ကိတဗ္ဗ(တိ) နင်းအပ်သော (အာ+ကမု+တဗ္ဗ)
အက္ကမိတုံ(ဗျ) နင်းခြင်းငှါ (အာ+ကမု+တုံ)
အက္ကမိတွာ/အက္ကမိတွာန (ကြိဝိ) နင်း၍/ ဖိကိုင်၍(အာ+ကမု+တွာ/တွာန)
အက္ကမ္မ(ကြိဝိ) နင်း၍ (အာ+ကမု+တွာ)
အက္ကမိတုံ (ဗျ) နင်းခြင်းငှါ (အာ+ကမု+တုံ)
အက္ကမန္တ (တိ) နင်းသော/သူ (အာ+ကမု+အန္တ) ထိ၌ အက္ကမန္တီ။
အက္ကမာန(တိ) နင်းသော/သူ (အာ+ကမု+မာန)
အက္ကမန(န) လေးခါးရင် တံခါးဝ စသော ခြေဖြင့်နင်းရာအရပ်၌ ခင်းထားအပ်သော
အရာ၊ ဘိနပ်။ နင်းအပ်–လှမ်းအပ်–သော။

စင်္ကမတိ(ကြိ) စင်္ကြံသွား၏။ လူးလာတုံ့ခေါက် လမ်းလျှောက်၏။
စင်္ကမန (န) သွားခြင်း၊ စင်္ကြံသွားခြင်း၊ စင်္ကြံသွားရာအရပ် (ကမု+ယု)
စင်္ကမနက (တိ) စင်္ကြံသွားသော/သူ (စင်္ကမန+က။ ကအနက်မရှိ)
စင်္ကမန္တ (တိ) စင်္ကြံသွားသော/သူ (ကမု+အန္တ) ထိ၌ စင်္ကမန္တီ
စင်္ကမိတဗ္ဗ(တိ) စင်္ကြံသွားသင့်သော (ကမု+တဗ္ဗ)
စင်္ကမတွာ/တွာန(ကြိဝိ) စင်္ကြံသွား၍။ လူးလာတုံ့ခေါက် လမ်းလျှောက်၍(ကမု+တွာ/တွာန)
စင်္ကမာပေတိ(ကာကြိ) စင်္ကြံသွားစေ၏။ (ကမု+ဏာပေ+တိ)
စင်္ကမာပေတွာ(ကာကြိဝိ) စင်္ကြံသွားစေ၍။ (ကမု+ဏာပေ+တွာ)

ဥပ+သံ+ကမု ✔ဘူ　ဥပသင်္ကမတိ(ကြိ) အနီးသို့သွား–ချဉ်းကပ်–ကပ်ရောက်–၏ (ဥ+သံ+ကမု+အ+တိ)

အနီးသို့သွား　ဥပသင်္ကမန(န)ဆည်းကပ်–ချဉ်းကပ်–ကပ်ရောက်ခြင်း (ဥပ+သံ+ကမု+ယု)

ချဉ်းကပ်　ဥပသင်္ကမနီယ(တိ) ချဉ်းကပ်–သင့်–ထိုက်သော/သူ (ဥပ+သံ+ကမု+အနီယ)

ဥပသင်္ကမန္တ(တိ) ချဉ်းကပ်သော/သူ (ဥပ+သံ+ကမု+အန္တ)

ဥပသင်္ကမိတ(တိ) ချဉ်းကပ်အပ်သော/သူ (ဥပ+သံ+ကမု+တ)

ဥပသင်္ကမိတုံ(ဗျ) ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ (ဥပ+သံ+ကမု+တုံ)

ဥပသင်္ကမိတုကာမ(တိ) ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော/သူ (ဥပသင်္ကမိတုံ+ကမ+ဏ)

ဥပသင်္ကမိတွာ(ကြိဝိ) ချဉ်းကပ်ပြီး၍ (ဥပ+သံ+ကမု+တွာ)

ဥပသင်္ကမ္မ(ကြိဝိ) ချဉ်းကပ်ပြီး၍ (ဥပ+သံ+ကမု+တွာ)

အတိ+ကမု ✔ဘူ　အတိက္ကမတိ(ကြိ) ဖြတ်သွား–နင်းသွား–ကျော်လွန်–လွန်ကျူး–ဖီဆန်–၏
(အတိ+ကမု+အ+တိ)

သွား　အတိက္ကမန(န) ကျော်လွန်၍သွားခြင်း၊ ကျော်လွန်ခြင်း (အတိ+ကမု+ယု)

အတိက္ကမနီယ(တိ) ကျော်လွန်–လွန်ကျူး–အပ်သော (အတိ+ကမု+အနီယ)

အတိက္ကမန္တ(တိ)ကျော်လွန်–လွန်ကျူး–သော/သူ (အတိ+ကမု+အန္တ)

အတိက္ကမိတ(ပုထိ)ကျော်လွန်သော/သူ (အတိ+ကမု+တ)

အတိက္ကမိတွာ(ကြိဝိ)လွန်၍၊ ကျော်လွန်၍ (အတိ+ကမု+တွာ)

အတိက္ကမ္မ(ကြိဝိ)လွန်၍၊ ကျော်လွန်၍ (အတိ+ကမု+တွာ)

အတိက္ကမိတုံ(ကြိဝိ)ကျော်လွန်ခြင်းငှါ (အတိ+ကမု+တုံ)

အတိက္ကမေတိ(ကာကြိ) လွန်စေ၏၊ ကျော်လွန်စေ၏၊ (အတိ+ကမု+ဏေ+တိ)

အတိက္ကမေတွာ(ကာကြိဝိ) လွန်စေ–ကျော်လွန်စေ၍ (အတိ+ကမု+ဏေ+တွာ)

အတိက္ကမေတုံ(ကာကြိ) လွန်စေခြင်းငှါ၊ ကျော်လွန်စေခြင်းငှါ(အတိ+ကမု+ဏေ+တုံ)

အတိက္ကမေန္တ(တိ) လွန်စေ–ကျော်လွန်စေ–သော/သူ၊ (အတိ+ကမု+ဏေ+အန္တ)

အတိက္ကမေတဗ္ဗ(တိ) လွန်စေအပ်သော (အတိ+ကမု+ဏေ+တဗ္ဗ)

အတိက္ကာမယန္တ (တိ) လွန်စေသော– ကျော်လွန်စေသော/သူ (အတိ+ကမု+ဏယ+အန္တ)

သံ+အမိ+ဣ✔ဘူ သွား လိုချင်,ရွတ်အံ နှစ်သက်

သဇ္ဈာယတိ(ကြိ) ကောင်းစွာရွတ်ဆို၏။ သင်ယူ၏။ (သံ+အမိ+ဣ+အ+တိ)
သဇ္ဈာယက(တိ)ရွတ်ဆိုတတ်သော/သူ(သံ+ဈေ+ဏွု) ထီ၌ သဇ္ဈာယိကာ
သဇ္ဈာယ(ပု) ကောင်းစွာရွတ်ခြင်း(သံ+ဈေ+အ) ဈေ အဇ္ဈာယနေ သံပုဗ္ဗော။
မဟာဝုတ္တိနာ နိဂ္ဂဟီတဿ ဇာဒေသော။ (နိရုတ္တိ ၄၀၂)

သဇ္ဈာယန(န) ကောင်းစွာရွတ်ခြင်း(သံ+ဈေ+ယု။ သု+အမိ+ဣ+ယု)
သဇ္ဈာယိတ(န) ကောင်းစွာရွတ်အပ်သော(သံ+ဈေ+တ။ သု+အမိ+ဣ+တ)
သဇ္ဈာယိတဗ္ဗ(န)ကောင်းစွာရွတ်–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော(သံ+ဈေ+တဗ္ဗ၊သု+အမိ+ဣ+တဗ္ဗ)

အာ+ဂမု✔ဘူ လာ

အာဂစ္ဆတိ(ကြိ) လာ–လာရောက်–ကပ်ရောက်–တဖန်လာရောက်–ဆည်းကပ်–သိ–၏။
အာဂစ္ဆန္တ(တိ) လာ–ရောက်–သော။ (အာ+ဂမု+အ+အန္တ) ထီ၌ အာဂစ္ဆန္တီ
အာဂစ္ဆမာန(တိ) လာ–ရောက်–သော/သူ။ (အာ+ဂမု+အ+မာန)
အာဂစ္ဆိတုံ(ဗျ)လာခြင်းငှါ (အာ+ဂမု+တုံ)
အာဂတ(တိ)လာ–ရောက်–ပါရှိ–ဟောအပ်–သော (အာ+ဂမု+တ)
အာဂန္တဗ္ဗ(တိ) လာ–သင့်–ထိုက်–သော (အာ+ဂမု+တဗ္ဗ)
အာဂန္တု (တိ) လာရောက်သော/သူ၊ ဧည့်သည် (အာ+ဂမု+တု)
အာဂန္တုက(တိ)လာရောက်သော/သူ၊ ဧည့်သည် (အာ+ဂမု+တုက)
အာဂန္တုံ (ဗျ) လာခြင်း–ပြန်လာခြင်း–ငှါ (အာ+ဂမု+တုံ)
အာဂမ(ပ) လာ–ဖြစ်–ရောက်–ခြင်း၊ ပါဠိတော်၊ (အာ+ဂမု+အ)
အာဂန္တွာ/အာဂန္တွာန (ကြိဝိ) လာ၍၊ ပြန်လာ၍ (အာ+ဂမု+တွာ/တွာန)
အာဂမန(န) လာ–ရောက်–ဖြစ်–ထိုးထွင်းသိမြင်–ခြင်း (အာ+ဂမု+ယု)
အာဂမေတိ(ကြိ) သည်းခံ–စောင့်ဆိုင်း–ရောက်–၏။ (အာ+ဂမု+အ+တိ)
အာဂမေတဗ္ဗ(တိ) သည်းခံ–စောင့်ဆိုင်း–အပ်–သင့်–သော (အာ+ဂမု+အ+တဗ္ဗ)
အာဂမေတုံ(ကြိဝိ) စောင့်ဆိုင်းခြင်းငှာ (အာ+ဂမ+ဏေ+တုံ)
အာဂမေန္တ(တြိ) သည်းခံ–စောင့်ဆိုင်းသော/သူ (အာ+ဂမ+ဏေ+အန္တ)ထီ၌ အာဂမေန္တီ
အာဂမေတွာ(ကြိဝိ) သည်းခံ–စောင့်ဆိုင်းခြင်းငှာ (အာ+ဂမ+ဏေ+တုံ)
အာဂမ္မ(ကြိဝိ) လာ–ရောက်–ရ–၍ (အာ+ဂမု+တွာ)

လဘ ✔ဘူ ရ,ရောက် စု ကြည့်ရှုစုံစမ်း

လဘတိ(ကြိ) ရ–ရောက်–မြင်–သိ–ခံစား–၏။ (လဘ+အ+တိ)

လဘန(တိ) ရတတ်သော/သူ။ ရခြင်း (လဘ+ယု)

လဘနက(တိ) ရအပ်သော(ဝတ္ထု) (လဘန+က)

လဘိတ(တိ) ရ–သိမ်းတည်း–အပ်သော (လဘ+တ)

လဘနတ္တ(န) ရတတ်သည်၏အဖြစ်၊ ရခြင်း (လဘန+တ္တ)

လဘိတဗ္ဗ(တိ) ရအပ်လတံ့သော၊ ရအပ်ဆဲဖြစ်သော၊ရ–အပ်,သင့်–ထိုက်–သော(လဘ+တဗ္ဗ)

လဘန္တ(တိ) ရသော/ရသူ။ (လဘ+အ+အန္တ) ထီ၌ လဘန္တီ။

လဘမာန(တိ) ရသော/ရသူ။ (လဘ+အ+မာန)

လဘိတွာ/လဘိတွာန (ကြိဝိ) ရ–ရောက်–၍ (လဘ+တွာ/တွာန)

လဘိတုံ(ဗျ) ရခြင်းငှါ (လဘ+တုံ)

လဘေတိ (ကြိ) ငြင်းခုံ၏ (လဘ+ဏေ+တိ)

လဘယတိ (ကြိ) ငြင်းခုံ၏ (လဘ+ဏယ+တိ)

လဘာပေတိ (ကာကြိ) ရ–ဖြစ်စေ–၏။

လဘာပက(တိ) ရစေတတ်သော (လဘ+ဏာပေ+ဏွု)

လဘာပန (န) ရစေတတ်သည်၏အဖြစ်။ ရစေခြင်း။ (လဘ+ဏာပေ+ယု။
လဘာပန+တ္တ။ ဘာဝလောပ။)

လဘာပိတ(တိ) ရစေအပ်သော (လဘ+ဏာပေ+တ)

လဘာပေတဗ္ဗ(တိ) ရစေအပ်သော (လဘ+ဏာပေ+တဗ္ဗ)

လဘာပေတုံ (ကာကြိဝိ) ရစေခြင်းငှါ (လဘ+ဏာပေ+တုံ)

လဘာပေတွာ (ကာကြိဝိ) ရစေပြီး (လဘ+ဏာပေ+တွာ)

လဗ္ဘတိ(ကမ္မကြိ) ရအပ်၏။ရောက်အပ်၏။ ပြည်စုံ၏။ (လဘ+ယ+တေ)

လဗ္ဘ(တိ) ရအပ်–ရလွယ်–ရခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော (လဘ+ဏျ)

လဗ္ဘန(န)ရအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ရခြင်း (လဘ+ယု။ လဗ္ဘန+တ္တ။ လဘီယတေ လဗ္ဘနံ)

လဗ္ဘနက(တိ) ရအပ်–ရသင့်–ရထိုက်–သော (လဗ္ဘန+က)

လဗ္ဘနီယ(တိ) ရအပ်–ရသင့်–ရထိုက်–သော။ (လဘ+ယ+အနီယ)

လဗ္ဘနေယျ(တိ) ရထိုက်သော (လဘ+ယ+အနီယ။ လဘိတဗ္ဗာတိ လဗ္ဘနီယာ၊ သာ ဧဝ
လဗ္ဘနေယျာ။ သီဋ္ဌီသစ် ၃၇၉)

လဗ္ဘနေယျ(တိ) ရခြင်းကိုထိုက်သော၊ ရထိုက်သော (လဗ္ဘန+ဏေယျ။ လဘိယတေ လဗ္ဘနံ၊
တမရဟတီတိ လဗ္ဘနေယျော။ သီဋ္ဌီသစ် ၃၇၉)

လဗ္ဘမာန(တိ) ရအပ်ပြီး–ရအပ်လတံ့–ရအပ်ဆဲ–ရထိုက်–သော (လဘ+ယ+မာန)

လဗ္ဘမာနက(တိ) ရအပ်လတံ့–ရထိုက်–သော (လဗ္ဘမာန+က)

ရမု/ ရမ ✔ဘူ ကစားပျော်မြူး

ရမတိ(ကြိ) မြူးတူး–ပျော်ပါး–ကစား–နှစ်သက်–၏။ (ရမု/ ရမ+အ+တိ)
ရမဏ (န) မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော၊
မွေ့လျော်ခြင်း (ရမု+ယု)
ရမဏ(တိ) မွေ့လျော်စေတတ်သော (ရမု+ဏေ+ယု)
ရမဏက(တိ) မွေ့လျော်တတ်သော (ရမဏ+က)
ရမဏီယ(တိ) မွေ့လျော်အပ်သော၊မွေ့လျော်ဖွယ်–ကောင်း–ရှိ–သော (ရမု+အဏီယ)
ရမမာန(တိ) မွေ့လျော်သော (ရမု+အ+မာန)
ရမိတ(တိ) မွေ့လျော်–ပျော်ပိုက်–သော၊မွေ့လျော်–ပျော်ပိုက်–အပ်သော၊(ရမု+တ)
ရမိတဗ္ဗ(တိ) မွေ့လျော်–မှီဝဲ–ကပ်ငြိ–သာယာ–အပ်သော၊(ရမု+တဗ္ဗ)
ရမိတုံ(ကြိဝိ) မြူးတူးပျော်ပါးကစားခြင်းငှါ (ရမု+တုံ)
ရမိတွာ/ တွာန (ကြိဝိ) မွေ့လျော်ပြီး၍ (ရမု+တွာ/ တွာန)
ရမီယတိ(ကမ္မကြိ) မွေ့လျော်အပ်၏။ (ရမု+ယ+တေ)
ရမေတိ(ကာကြိ) မွေ့လျော်စေ၏။ (ရမု+ဏေ+တိ)
ရမေတွာ(ကာကြိဝိ) မွေ့လျော်စေ၍ (ရမု+ဏေ+တွာ)
ရမ္မ (တိ) နှစ်သက်–မွေ့လျော်–စေတတ်သော–အပ်သော (ရမု+ဏျ)
ရမယတိ(ကာကြိ) မွေ့လျော်စေတတ်၏။ (ရမု+ဏယ+တိ)
ရမယိတုံ(ကာကြိဝိ) မွေ့လျော်စေခြင်းငှါ (ရမု+ဏယ+တုံ)
ရမယိတွာ(ကာကြိဝိ) မွေ့လျော်စေပြီး၍ (ရမု+ဏယ+တွာ)
ရမာပန(န) မွေ့လျော်ပျော်မြူစေခြင်း (ရမု+ဏာပေ+ယု)
ရမာပယိတွာ(ကာကြိဝိ) မွေ့လျော်စေ၍ (ရမု+ဏာပယ+တွာ)
ရမာပေတွာ (ကာကြိဝိ) မွေ့လျော်စေ၍ (ရမု+ဏာပေ+တွာ)

မုဒ ✔ဘူ ပျော်ရွှင်, ကစားမြူးတူး, အမှုန့်ပြု,စား

မုဒတိ(ကြိ) ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ (မုဒ+အ+တိ)
မုဒါ(ထီ) ဝမ်းမြောက်ခြင်း (မုဒ+အ+အာ)
မုဒိ(ပု) ဝမ်းမြောက်တတ်သောတရား၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း (မုဒ+ဣ)
မုဒိတ(ပု) ဝမ်းမြောက်တတ်သော (မုဒ+တ)

မုဒ ✔စု ရောနှော

မုဒိတစိတ္တ(တိ) ဝမ်းမြောက်တတ်သောစိတ်ရှိသော/ သူ (မုဒိတ+စိတ္တ)
မုဒိတာ(ထီ) ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မုဒိတာစေတသိက် (မုဒ+တ+အာ)
မုဒိတမုဒိတ(တိ) အလွန်ဝမ်းမြောက်သော
မောဒတိ(ကြိ) နှစ်သက်–ရွှင်လန်း–ဝမ်းမြောက်–၏။ (မုဒ+အ+တိ)
မောဒန (ထီန) ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ရောနှောခြင်း

မောဒန္တ (တိ) နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော/သူ (မုဒ+အန္တ)
မောဒမာန (တိ) နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော/သူ (မုဒ+အ+မာန)
မောဒယတိ (ကာကြိ) နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စေ၏။ (မုဒ+ဏယ+တိ)
မောဒယတိ (ကြိ) တပေါင်းတည်းပြု၏၊ ရောနှော၏။ (မုဒ+ဏယ+တိ)
မောဒယမာန (တိ) ဝမ်းမြောက်စေတတ်သော/သူ (မုဒ+ဏယ+မာန)
မောဒေန္တ (တိ) ဝမ်းမြောက်စေတတ်သော/သူ (မုဒ+ဏယ+အန္တ)
မောဒိတုံ (ဗျ)ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ (မုဒ+တုံ)
မောဒိတွာ (ကြိဝိ)ဝမ်းမြောက်ပြီး၍ (မုဒ+တွာ)
မောဒိတ (တိ) ဝမ်းမြောက်တတ်သော/သူ (မုဒ+တ)
ပမောဒိတ (တိ) ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသည်။

ဒိသ ✔ဘူ ကြည့်ရှုမြင်, မုန်း,
ရည်ညွှန်း, သိစေ

ဒိဿတိ(ကြိ) (မျက်စိဖြင့်) မြင်–တွေ့မြင်–ကြည့်ရှု–၏။ (ဉာဏ်ဖြင့်) သိမြင်–ကြည့်ရှု–၏။
ထင်–ပေါ်လွင်–၏(ဖုံးကွယ်မှုမရှိ)။ (ဒိသ+အ+တိ)
ဒိဿတိ(ကမ္မကြိ) မြင်အပ်–ကြည့်ရှုအပ်–ရည်ညွှန်းအပ်–ညွှန်ပြအပ်–၏။ (ဒိသ+ယ+တေ)
ဒိသွာ/ဒိသွာန(ကြိဝိ) (မံသစက္ခု/ပညာစက္ခု)ဖြင့် သိမြင်၍ (ဒိသ+တွာ/တွာန)
ဒိသိတဗ္ဗ(တိ) ညွှန်ပြ–သိစေ–အပ်–သင့်–ထိုက်–သော (ဒိသ+တဗ္ဗ)
ဒိဿန္တ(တိ) ထင်ရှားသော၊ ပေါ်ထင်သော။ (ဒိသ+ယ=အန္တ)
ဒိဿမာန(တိ) မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်သော၊ မျက်စိအား ထင်ရှားသော။ (ဒိသ+ယ+မာန)
ဒိဿန(န) တွေ့မြင်ခြင်း (ဒိသ+ယ+ယု)
ဒက္ခတိ (ကြိ) ကြည့်–ရှု–တွေ့–မြင်–၏။ (အိပ်မက်) မြင်မက်၏။ ဝိပဿနာရှု၏။
(ဒိသ+အ+တိ။ ရူ ၄၈၃။ ဒက္ခ+အ+တိ။ နီတိ ဓာ ၂၅။)
ဒက္ခန္တ(တိ) သိမြင်သော/သူ (ဒိသ+အ+အန္တ)
ပဿတိ(ကြိ) မြင်–ကြည့်–ရှု–ဖူးမြင်–၏။ (ဒိသ+အ+တိ)

ဒိသ/ဒိသီ ✔စု
ရွတ်ဆို

ဥဒ္ဒိသတိ(ကြိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ဟောကြား–၏။ (ဆရာက တပည့်အား ရွတ်ပြ
သင်ကြားခြင်း၊ တပည့်က ဆရာအား ရွတ်ပြသင်ယူခြင်း အားလုံးပါသည်)
ညွှန်ပြ–ညွှန်ကြား–ရည်ညွှန်–အမျှဝေ–၏။ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+အ+တိ)

ဥဒ္ဒိသန(န) (ပါဠိကို) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–သင်ယူ–ခြင်း၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ဆိုခြင်း၊ ရည်ညွှန်းခြင်း၊
အမျှဝေခြင်း (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ယု)

ဥဒ္ဒေသ (ပု) အကျဉ်း–ပြဆို–ဟော–ကြောင်းဖြစ်သော စကားရပ်၊ အကျဉ်းဒေသနာ၊
ခေါင်းစဉ်၊ မာတိကာ။ ပါဠိကို ရွတ်ပြ–သင်ယူ–ပို့ချ–ခြင်း၊
ရွတ်ပြအပ်သည်၏အဖြစ်၊သင်ယူ–ရွတ်ပြ–အပ်သောပါဠိ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏ)

ဥဒ္ဒိသိတုံ(ကြိဝိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ဟောကြား–ခြင်းငှါ၊ ညွှန်ကြား–ညွှန်းပြခြင်းငှါ၊
(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+တုံ)

ဥဒ္ဒိသိတွာ/တွာန (ကြိဝိ) ညွှန်ကြား–ညွှန်ပြ–၍၊ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+တွာ/တွာန)

ဥဒ္ဒိဿ(ကြိဝိ) ရည်ရွယ်–ရည်ညွှန်း–ရည်မှတ်–အာရုံ–ပြု (ဥ+ဒိသ+တွာ)

ဥဒ္ဒိဿက(တိ)ရည်ရွယ်–ရည်ညွှန်း–၍ပြုအပ်သော (ဥဒ္ဒိဿ+က)

ဥဒ္ဒိဿကစေတိယ(န)ရည်ရွယ်–ရည်ညွှန်း–၍ပြုအပ်သော–စေတီ–ဘုရားဆင်းတု

ဥဒ္ဒိဿကတ(တိ) ရည်ရွယ်–ရည်ညွှန်း–၍ပြုအပ်သော (ဥဒိဿ+ကတ)

ဥဒ္ဒိသိတု(ပု) ညွှန်ပြသူ/ညွှန်းသူ၊ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+တု)

ဥဒ္ဒိသန္တ (တိ) (ပါဠိကို) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ပို့ချ–ဟောကြား–အကျဉ်းပြ–သော/သူ၊
ရည်ညွှန်းသော–အမျှဝေသော/သူ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+အ+အန္တ)

ဥဒ္ဒိသန္တ (တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–အပ်သော(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+အ+မာန။ မာနကိုအန္တပြု)

ဥဒ္ဒိသမာန (တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–သော/သူ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+အ+မာန။မာနကိုအန္တပြု)

ဥဒ္ဒိသိတ (တိ) ရည်ညွှန်း–အမျှပေးဝေ–အပ်သော/သူ၊ (ဥ+ဒိသ+တ)

ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗ (တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို–အပ်သော
ညွှန်ကြား–ညွှန်ပြ–ညွှန်း–အပ်သော (ဥ+ဒိသ+တဗ္ဗ)

ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗတာ (ထီ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–အပ်သည်၏အဖြစ် (ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗ+တာ)

ဥဒ္ဒိသာပေတိ(ကာကြိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ဟောကြား–သင်ကြားနာယူ–သင်ကြားပြသ–စေ၏။
(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+တိ)

ဥဒ္ဒိသာပန(ကာကြိ) ရွတ်ဆို–စေခြင်း၊ ပါဠိကိုသင်ယူစေခြင်း (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+ယု)

ဥဒ္ဒိသာပိယမာန(တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ဟောကြား–စေအပ်သော/သူ၊
သင်ကြားစေအပ်သော/သူ (ဆရာ)။ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+ယ+မာန)

ဥဒ္ဒိသာပေတဗ္ဗ (တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–သင်ယူ–စေအပ်သော/သူ၊ ပို့ချအပ်သော/သူ
(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+တဗ္ဗ)

ဥဒ္ဒိသာပေတဗ္ဗ (တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–သင်ယူ–စေအပ်သော/သူ၊ ပို့ချအပ်သော/သူ
(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+တဗ္ဗ)

ဥဒ္ဒိသာပေတုံ(ဗျ)ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–စေခြင်းငှါ၊ သင်စေခြင်းငှါ (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+တုံ)

ဥဒ္ဒိသာပေတုကာမ(တိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–စေခြင်းငှါ၊ သင်စေခြင်းငှါ–အလိုရှိသော/သူ

ဥဒ္ဒိသာပေတွာ(ကြိ၀ိ) ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–သင်ယူ–စေ၍၊ ညွှန်ကြား–အမှူဝေ–စေ၍

ဥဒ္ဒိသာပေန္တ(တိ)ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ဟောကြား–စေသော၊ ပါဠိကိုပို့ချစေသော/သူ။
ပါဠိကိုသင်ယူသူ(တပည့်) (ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+အန္တ)

ဥဒ္ဒိသာပေန္တ(တိ)ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ဟောကြား–စေအပ်သော၊ သင်ကြားစေအပ်သော/သူ (ဆရာ)
(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ဏာပေ+မာန၊ မာနကို အန္တပြု)

ဥဒ္ဒိသီယမာန(တိ)ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–အကျဉ်းပြ–အပ်သော၊(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ယ+မာန)

ဥဒ္ဒိသိ(သီ)ယတိ(ကမ္မကြိ)ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–ညွှန်ကြား–ညွှန်–အပ်၏။(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ယ+တေ)

ဥဒ္ဒိသီယမာန(တိ)ရွတ်ဆို–ရွတ်ပြ–အကျဉ်းပြ–အပ်သော၊(ဥ+ဒိသ/ဒီသိ+ယ+မာန)

သုစ ✔ဘူ
စိုးရိမ်ခြင်း

သောစတိ(ကြိ)စိုးရိမ်–ပင်ပန်း–ငိုကြွေး–မြည်တမ်း–၏။ (သုစ+အ+တိ)

သောစက(တိ) စိတ်ပူပန်–စိတ်ပူဆွေး–ကြောင့်ကြ–သော(သုစ+ဏွု၊ထိဋ္ဌသောစိကာ)

သောစန(နထိ) စိုးရိမ်ခြင်း (သုစ+ယု)

သောစနက(တိ) စိုးရိမ်းတတ်သော/သူ/စိတ် (သုစ+ယု+က)

သောစနီယ(တိ) စိုးရိမ်–အပ်–သင့်–ထိုက်–ဖွယ်ဖြစ်–သော (သုစ+အနီယ)

သောစိတ (တိ) စိုးရိမ်–ပူပန်–စေတတ်သော (သုစ+ဏေ+တ)

သောစိတ (တိ) စိုးရိမ်–ပူပန်–သော–ခြင်း (သုစ+တ)

သောစိတဗ္ဗ (တိ) စိုးရိမ်–အပ်–သင့်–ထိုက်သော (သုစ+တဗ္ဗ)

သောစီ (တိ) စိုးရိမ်–ပူပန်–တတ်–လေ့ရှိသော (သုစ+ဏီ)

သောစေတိ(နာမကြိ) စိုးရိမ်အောင်ပြု၏။ စိုးရိမ်၏။ (သောစ+ဏ္က+တိ၊ သုစ+အ+တိ)

သောစေတိ(ကာကြိ) စိုးရိမ်စေ၏။ (သုစ+ဏေ+တိ)

သုစ ✔ဒိ စင်ကြယ်,
စိုစွတ်, ဖျက်ဆီး

သောစ(န) စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်၊ စင်ကြယ်ခြင်း (သုစ+ဏ)

သောစေယျ(န) သန့်ရှင်း–စင်ကြယ်–သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်၊ သန့်ရှင်း–စင်ကြယ်–
အောင်ပြုတတ်သော–တရား–အကျင့် (သုစ+ဏေယျ)